

/ciąg dalszy ze str.7/

Po przerwie, wspólnym obiedzie rozpoczęła się praca w grupach. Później, poszczególne grupy przedstawiły sprawozdanie z dyskusji.

I grupa

Religia jest sprawą prywatną. Są ludzie, którzy żyją wspólnotą, ale lęk przeszkadza im w wypowiedaniu się. Powinny być tworzone małe wspólnoty, które pobudzą ludzi do działania. Społeczność, żeby mogła się rozwijać musi przyjmować głosy krytyczne. Każdy winien mieć odwagę, żeby powiedzieć, że coś mu się podoba.

II grupa

Bycie parafianinem w Wadowicach jest wielkim wyzwaniem. Każdy z nas powinien coś od siebie dać. Powinniśmy być bardziej tolerancyjni i zaangażowani. Parafia winna być parafią wspólnot, działanie w małej grupie ma wielkie znaczenie. Winniśmy dziękować Bogu za łaski, które otrzymaliśmy. Pokazywać to, że najważniejszą osobą jest Jezus Chrystus. Ludzi, którzy do nas przyjeżdżają winna przyciągać żywa wiara. Należy troszczyć się o zachowanie w kościele. Ugrupowania kościelne winny

mówić jednym głosem. Należy przyjmować uwagi przekazywane nam przez innych parafian, pielgrzymów dotyczące parafii, próbować je rozwiązywać, przekazywać ks. Proboszczowi.

III grupa

Kontynuować spotkania wszystkich grup parafialnych w sobotę przed Zesłaniem Ducha Świętego. Organizować otwarte spotkania grup i zapraszać na nie parafian – spotkanie dla poszczególnych rejonów, młodzieży, dorosłych. Zaproponować ankiety, gdzie parafianie mogliby wnieść swoje uwagi, propozycje do pracy.

Podsumowując dyskusję ks. Proboszcz stwierdził, że nasza parafia jest bardzo rozproszona. Ludzie chodzą do kilku kościołów, nie zawsze wiedza o tym, co się dzieje w macierzystej parafii. Ks. Prałat powiedział: „Mój osobisty kontakt z parafianami powinien stanowić priorytet proboszcza, który powinien słuchać parafian”. Wspólna modlitwa zakończyła spotkanie formacyjne w Kalwarii Zebrzydowskiej.

M.Zadora

Czym jest adwent?

Wciąż słucham, że adwent to radosne oczekiwanie na przybycie Chrystusa. To jest prawda, lecz ona odnosi się do przyszłości – oczekiwanie. Coraz bardziej przeżywam, że adwent to radosne przyjmowanie już obecnego Chrystusa. „Wyjdźmy z radością na spotkanie Pana”. Dla nas Chrystus jest w sakramentach, a zwłaszcza we mszy św.

Przychodzi do nas w człowieku, a zwłaszcza w tym, który stwarza nam problemy. Przybywa do nas w codziennych kłopotach. Chodzi o to, by go rozpoznać i przyjąć. Zadaniem tegorocznego adwentu jest codzienne, radosne przyjmowanie Chrystusa. Dbanie, by On mnie nie minął. Ja żebym Go nie zostawił osamotnionego.

X.J.G.

Bazylika - Tygodnik informacyjny

Do użytku parafialnego

Redakcja: Zespół parafialny pod przewodnictwem ks. **Prałata Jakuba Gila**

Nr konta bankowego: Bank Przemysłowo-Handlowy SA 78 1060 0076 0000 3200 0001 9962

tel. 873-20-96, e-mail wadbazy1@wp.pl www.bazylika.wadowice.pl

ISSN 1640-0607

10 grudnia 2006r. Nr 50 (352) Rok 7

Spieszmy się kochać

II Niedziela Adwentu

Kochany Ojciec Święty

*Byłeś i nadal jesteś dla nas
Przewodnikiem i Największym
Autorytetem w naszym życiu.
Wyznaczasz nam drogę jak żyć,
jesteś dla nas ostoją.
Modlimy się za Ciebie i wspominamy o Tobie, jak o kimś nam bardzo bliskim i serdecznym. Dziękujemy za wszystko!*

Bądź z nami!

Małgorzata, Michalina,

Andrzej Czuchajew

Joanna, Mateusz, Maciuś Sabuda

Słowo na niedzielę

PIERWSZE CZYTANIE Z KSIĘGI
PROROKA BARUCHA

Ba 5, 1-9

W drodze do nowego Jeruzalem

**Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego,
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.**

EWANGELIA:

Lk 3, 1-6

Jan Chrzciciel przygotowuje drogę Panu

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i kraju Trachonu, Lizaniasz tetrarchą Abilenu; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordaniem i głosił chrzest nawrócenia na od-

DRUGIE CZYTANIE Z LISTU ŚW. PAWŁA
APOSTOŁA DO FILIPIAN:

Flp 1, 4-6.8-11

Bądźcie czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa

puszczenie grzechów, jak napisane w księdze mów proroka Izajasza:

„Głos wołającego na pustyni:

Przygotujcie drogę Panu,
prostujcie ścieżki dla Niego;

każda dolina niech będzie wypełniona,

każda góra i pagórek zrównane,

drogi kręte niech staną się prostymi,

a wyboiste drogami gładkimi.

I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże”.

Oto słowo Pańskie

Prorok na polu golfowym

W osobie Jana Chrzciciela, jak w soczewce, skupia się cała bogata teologia prorocka Izraela. Jego działalność znajduje swój początek w słowie. Grecki tekst ewangelii mówi, że pojawił się na scenie historii dzięki temu, że stało się dla niego słowo Boga. To ważny szczegół. Stawanie się słowa to coś więcej niż jego usłyszenie. Prorok nie jest odbiorcą jakiejś odgórznej audycji, ale kimś, kto medytuje nad słowem Bożym, po czym rodzi się ono w nim samym. Słowo nie przychodzi z kulturowego niebytu, ale wyłania się z religijnej przestrzeni już raz zarysowanej i prze-

żywanej przez wielu ludzi. W nowej sytuacji, w nowym kontekście, stare słowo nabiera nowego znaczenia i żyje nowym życiem. Dlatego sercem misji Jana Chrzciciela było stare proroctwo Izajasza: „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie jego ścieżki”. Niby nic nowego ani nadzwyczajnego, ale właśnie to słowo Jan zaczął odczytywać jako żywe Objawienie Boże. W tym sensie umiejscawia się go w nurcie proroków Starego Testamentu. W tym sensie także Kościół jest ludem prorockim, nieustannie gotowym dawać światu i sobie nowych proroków.

o. Wiesław Dawidowski

Sprawozdanie ze spotkania formacyjnego Duszpasterskiej Rady Parafialnej i Akcji Katolickiej

2 grudnia 2006 roku, w ostatnią sobotę roku liturgicznego, członkowie Duszpasterskiej Rady Parafialnej i Akcji Katolickiej /30 osób/ pod przewodnictwem ks. Prałata Jakuba Gila wyjechali na spotkanie formacyjne. Tym razem miejscem spotkania był Dom Pielgrzyma przy klasztorze o. Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Towarzyszyła nam piękna, słoneczna pogoda, chociaż to już grudzień. W zawsze pełnej pielgrzymów bazylice było pusto. Najpierw modliliśmy się w kaplicy Matki Bożej przed cudownym wizerunkiem Kalwaryjskiej Pani. Ksiądz Prałat odczytał przejmującą modlitwę zawierzenia matce Bożej kalwaryjskiej siebie samego, Kościoła, Ojczyzny, wypowiedzianą przez Ojca Świętego Jana Pawła II w Kalwarii Zebrzydowskiej 19 sierpnia 2002 r. – oto jej fragment:

„Matko Najświętsza! Pani Kalwaryjska! Tobie oddaję wszystkie owoce mojego życia i posługi, Tobie zawierzam losy Kościoła, Tobie polecam mój naród”.

Później udaliśmy się do Domu Pielgrzyma, gdzie wysłuchaliśmy konferencji ks. Władysława Gila – proboszcza parafii św. Barbary w Trzebini-Krystynowie. Ks. Prałat mówił o początkach chrześcijaństwa, Kościoła, o tym jak sobie radzili ludzie w pierwszych dniach chrześcijaństwa. Tworzyli oni Zgromadzenie, na których rozwiązywali wiele problemów, np. jak zwalczać wrogów chrześcijaństwa, jak utrzymywać biednych, jak przygotowywać tych, którzy głoszą ewangelię. Kościół był żywy, rozwijał się. Potem powstawały Zgromadzenia Eucharystyczne. Ważną rolę w życiu Kościoła odgrywają

spotkania w małych grupach, gdzie jest modlitwa i dzielnie się życiem. Ksiądz podawał przykłady działalności grup w swojej parafii, ich wspólne poczynania.

Nawiązał do dekretu Soborowego z 19 grudnia 2005 roku „O apostołstwie świeckich”. Czytamy w nim: „Parafia dostarcza wyraźnego przykładu wspólnotowego apostołstwa, gromadząc w jedno wszystkie występujące w niej grupy. Niech świeccy przyzwyczajają się działać w parafii w ścisłej jedności ze swoimi kapłanami, przedkładając wspólnocie kościelnej problemy własne i świata, oraz sprawy dotyczące zbawienia celem wspólnego ich omówienia i rozwiązania, a także w miarę sił brać udział we wszelkich inicjatywach apostołskich i misyjnych swojej kościelnej rodziny”. Parafia powinna stanowić „wspólnotę kościelną” i „kościelną rodzinę”.

Zwrócił uwagę, że konieczny jest też żywy kontakt duszpasterzy z różnymi wspólnotami apostołskimi. Proboszcz powinien znać owce w swej owczarni, utrzymywać duszpasterskie kontakty ze wszystkimi środowiskami, starć się poznawać potrzeby duchowe i materialne parafian.

Po konferencji uczestniczyliśmy we mszy św. odprawionej przez ks. Prałata Jakuba Gila w kaplicy Domu Pielgrzyma. Następnie była krótka dyskusja dotycząca poruszanych problemów oraz podanie tematów do rozważań w grupach.

I Dlaczego ludzie nie mówią o sprawach Kościoła?

II Co to znaczy być parafianinem w Wadowicach? „Przyjrzyjcie się powołaniu waszemu”.

III Jak sobie wyobrażam „sejmik wadowicki”?

Intencje mszalne:

Poniedziałek 11 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. Józefa Mamcarczyk
- 7.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.³⁰ Śp. ks. Michał Ryś
- 8.⁰⁰ Śp. Maria Kwarciak i syn Marian
- 12.⁰⁰ Śp. Stanisław Knapek - 7 r. śm.
- 17.⁰⁰ Śp. Karol Piekarczyk
Śp. Maria, Bolesław, Mieczysław i Julia

Wtorek 12 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
- 7.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.³⁰ Śp. Aleksandra Brzeźniak
- 8.⁰⁰ Śp. Karol Piekarczyk
- 12.⁰⁰ Śp. Andrzej i Maria Kosycarzsynami
- 17.⁰⁰ Śp. Józefa Mamcarczyk
Śp. Michalina Kula

Środa 13 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
- 7.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.³⁰ Śp. Janina Małajzel
- 8.⁰⁰ Śp. Helena Ingot
- 12.⁰⁰ Śp. Albert Gonciarczyk
- 17.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
Śp. Józefa Mamcarczyk
Śp. Michał Nowak
Śp. Albina Baran
Śp. Jadwiga Listwan

Święci tego tygodnia: we wtorek – wspomnienie Najśw. Maryi Panny z Guadelupe, w środę – wspomnienie św. Łucji, dziewicy i męczennicy, w czwartek – wspomnienie św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła.

Wszystkim Parafianom, sympatykom naszego kościoła i Gościom, życzymy miłej niedzieli i Bożego błogosławieństwa na każdy dzień.

Czwartek 14 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
- 7.³⁰ Śp. Henryk Miłoś
- 8.⁰⁰ Śp. Józefa Mamcarczyk
- 12.⁰⁰ Śp. Zmarli z rodziny Grabysz
- 17.⁰⁰ Śp. Zofia i Edward Skiba
Śp. Jan Oleksy

Piątek 15 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. Karol Piekarczyk
- 7.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.³⁰ O powrot do zdrowia Leonarda
- 8.⁰⁰ Śp. Paulina Bisaga - 6 r. śm.
- 12.⁰⁰ Śp. Józefa Mamcarczyk
- 17.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
Śp. Michalina Kula

Sobota 16 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. Amelia i Stefan Garus
Śp. Stefania i Marian Radwan
- 7.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.³⁰ Śp. Karol Piekarczyk
- 8.⁰⁰ Śp. Jadwiga i Izidor Żukowscy
- 12.⁰⁰ Śp. Maria Pływacz
- 17.⁰⁰ Śp. Józefa Mamcarczyk
- 18.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
Śp. Karolina i Jan Zamysłowski

Niedziela 17 grudnia

- 6.⁰⁰ Śp. Waldemar Paciorek
- 7.³⁰ Śp. ks. Michał Ryś
Śp. Bolesław Putek, Helena, Zuzanna, Jan, Teresa
- 9.⁰⁰ Śp. Józefa Balon
- 10.³⁰ Śp. Irena, Jan, Dorota Curzydło - 8 r. śm.
- 12.⁰⁰ Śp. Adam Cisak
- 13.¹⁵ *Chrzty*
- 18.⁰⁰ Śp. ks. Michał Ryś
Śp. Adam Głodziński

II Niedziela Adwentu 10 grudnia 2006 r.

1. Dzisiaj przy kościele jest zbiórka na pomoc Kościołowi poza naszą granicą wschodnią.

2. W dniu dzisiejszym Wspólnota Wiara i Światło organizuje kiermasz świąteczny, z którego dochód przeznaczony jest na wakacyjny wypoczynek dla osób niepełnosprawnych.

3. W tym tygodniu o godz. 17.00 będą wywiadówki dla rodziców dzieci z następujących klas:

- Poniedziałek 11 grudnia godz. 17.00 klasy II Gimnazjum
- Wtorek 12 grudnia klasy VI
- Środa 13 grudnia klasy III
- Czwartek 14 grudnia klasy IV
- Piątek 15 grudnia klasy III Gimnazjum

4. W środę, na Nowennie do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o godz. 8.30 i 16.30 modlić się będziemy o trzeźwe przeżycie adwentu.

5. Starajmy się ożywić nasz udział w mszach św. roratnich. Rano o godz. 6.00 dla dorosłych, a po południu o godz. 17.00 dla dzieci. Natomiast w piątek na godz. 17.00 na roraty zapraszamy młodzież.

6. Caritas naszej archidiecezji zaprasza wszystkich do udziału w Wigilijnym Dziele

Pomocy Dzieciom. Znakiem tego udziału jest nabywanie świecy na stół wigilijny. Do centrali Caritas od każdej świecy odprowadzamy 4 zł. Natomiast wyższe ofiary składane przy tej okazji przeznaczamy na pomoc dla rodzin wielodzietnych naszej parafii.

7. Z posługą sakramentalną przed Świętami Bożego Narodzenia do ludzi starszych i chorych pójdziemy rano w sobotę 16 grudnia. Prosimy zgłaszać chorych i starszych w zakrystii.

8. Do kosza, który znajduje się przed ołtarzem św. Antoniego prosimy składać dary dla biednych – zwłaszcza żywność.

9. W piątek 15 grudnia o godz. 13.00 pielgrzymujemy do Łagiewnik. Koszt przejazdu 10 zł.

W sobotę jedziemy na apel jasnogórski. Koszt przejazdu 25 zł. Wyjazd o godz. 16.00. Na pielgrzymki można się zapisywać w zakrystii lub kancelarii. Akcja Katolicka ma spotkanie w sobotę o godz. 16.30.

10. W przyszłą niedzielę rozpoczynamy rekolekcje adwentowe. Nauki rekolekcyjne na mszach św. wygłaszać będą o. Bernardy z Kalwarii Zebrzydowskiej.

/-/ ks. J. Gil - Proboszcz

Koncert w hołdzie Janowi Pawłowi II Wielkiemu

19 listopada 2006 r. w naszej bazylice odbył się koncert – „Nie lękajcie się”. Wykonawcami była Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Miłówki pod dyrekcją P. Czesława Szczotki, oraz Chór Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia im. Jana Pawła w Wadowicach pod dyrekcją P. Elwiry Zajac.

Bazylika rozbrzmiewała takimi utworami, jak: „Bogurodzica”, „Gaude Mater Polonia”, „Będę Cię wielbił, Panie”, „Pan jest mocą

swego ludu”, „Nie lękajcie się” i wielu innymi. Finałem koncertu było wspólne wykonanie ulubionej pieśni Ojca Świętego – „Barka”.

Gorące podziękowanie dla dyrygentów, wykonawców, oraz P. Jana Kamińskiego, dyrektora Szkoły Muzycznej w Wadowicach, który był głównym organizatorem koncertu.

M. Zadora

Matko Nieustającej Pomocy

Dziękuję za pomoc w zdaniu przez syna bardzo trudnego egzaminu na studiach. Dziękuję, że syn znalazł pracę. Dziękuję, za wysłuchanie moich próśb.

Legalne i nielegalne związki

W naszych czasach pewna grupa młodych ludzi wyjeżdżając w poszukiwaniu pracy za granicę – często z przyczyn oszczędnościowych żyją razem, tak jakby byli małżeństwem, choć w przyszłości nie myślą o małżeństwie. Inni młodzi wyjeżdżając myślą, żeby tam znajdując dobrze płatną pracę zarobią na wspólne życie w Polsce. Mieszkają oni razem, żyją po małżeńsku i tłumaczą sobie i innym, że i tak w przyszłości będą małżeństwem, więc nic się nie dzieje, że ze względów praktycznych już wcześniej są razem. Takie sytuacje zdarzają się również i w naszej ojczyźnie. Nie mają młodzi wyrzutów, że są razem, bo przecież za kilka miesięcy, czy kilka lat, i tak będą tworzyć nawet i sakramentalne małżeństwo.

Według nauki Kościoła, tylko sakramentalny związek mężczyzny z kobietą jest zgodny z Jego prawem. Jest więc legalny. Wszystkie inne związki dotyczące małżeństwa dla katolika, który żyje nauką Jezusa Chrystusa są nielegalne.

Nie oddaje całej prawdy zdanie o zalegalizowaniu nieformalnego związku przez sakrament małżeństwa. Przyjąc sakrament małżeństwa, to wejść w bogactwo Chrystusa. To tak, jakby potok górski wpłynął w rzekę. Wiadomo, jak często potoki wysychają. Wody rzeki mają o wiele większe możliwości przetrwania suszy. Ten, kto w sposób odpowiedzialny przyjmuje sakramentalne małżeństwo w ludzki związek wszczepia moce Chrystusa. Legalizowanie

Gorąco Cię proszę, aby syn zalegalizował przed Panem Bogiem związek, w którym żyje. Ty tylko wiesz, Matko, jak nas – rodziców- obecna sytuacja boli. Ty wiesz, jak bardzo staraliśmy się go dobrze wychować. Matko pomóż!

Mama

cywilnych związków przez przyjęcie ślubu kościelnego nie oddaje całej prawdy o tym, czym jest wszczepienie miłości ludzkiej w serce Chrystusowe, pełne miłości i dobroci.

Za dwa tygodnie przeżywać będziemy Święta Bożego Narodzenia. Te święta w staropolskim języku, nazywano świętami godnymi. Śpiewano „Hej, gody, gody...”. Przez to słowo oddawano bogatą treść, że odwieczny Syn Boży związał się z człowiekiem. Natura Boska i natura ludzka połączyła się w Osobie Jezusa Chrystusa. Jakże niepomierne człowieczeństwo Chrystusa było ubogacone przez Osobę Syna Bożego. Słowem „Gody” określano to wyjątkowe wydarzenie, które uzmysławiało ludziom, że „Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas i widzieliśmy Jego chwałę”.

Przyjąc sakrament małżeństwa znaczy związać dwa ludzkie serca węzłem nierozzerwalnej miłości.

Odwieczny Syn Boży związany poprzez wcielenie z ludzkością – zawsze jest jej wierny. Oddał swoje życie za nią. Pozostaje przy niej, choć ona o Nim zapomina. Wciąż wstawia się u swego Ojca za swą oblubienicą – ludzkością. Jest zawsze do jej dyspozycji.

Jedyny nierozzerwalny związek Boga z człowiekiem. Na wzór tego oddania Boga człowiekowi – mężczyzna chce siebie oddać kobiecie, jako jedynej swojej pani i władczyni, a kobieta chce być do dyspozycji swego męża, jako króla jej serca.

Taka jest biblijna wizja sakramentalnego związku małżeńskiego. Życzę tym wszystkim, którzy przygotowują się do zawarcia sakramentalnego związku, a także

Niepokój

W czwartek 23 listopada uczestniczyłem w spotkaniu z Dyrektorami Zespołu Szkół Publicznych naszego miasta. Tematem było omówienie rekolekcji wielkopostnych dla dzieci szkół podstawowych oraz gimnazjów. Zauważyłem, jak bardzo wspólnie musimy się uczyć i wzajemnie sobie pomagać. Wspólnota domu, szkoły i kościoła. Wciąż trzeba się wsłuchiwać w tęsknoty, lęki i niepokoje, a także pokonywać często niezawinione ignorancje tych 3 środowisk wychowawczych. Nade wszystko trzeba się wczytywać, wsłuchiwać i wpatrywać w środki społecznego przekazu, które są często groźnym sposobem społecznego porażenia. Ich siła umacniania, ale także i rażenia jest nie do przecenienia.

Wspólne działanie domu, szkoły i kościoła jest ogromną siłą wychowawczą. Natomiast wzajemne oskarżanie jest destrukcją, która najczęściej uwidacznia się na wychowankach. Potrzebny jest nieustanny dialog pomiędzy tymi ośrodkami.

Dlaczego Ojcowie Bernardyni

Dla Papieża Jana Pawła II Kalwaria od dzieciństwa była miejscem specjalnego związku z Maryją. Wadowicka MB Nieustającej Pomocy, przed którą klęczał idąc do szkoły i wracając z niej wprowadziła Go w sanktuarium MB Kalwaryjskiej. Należy przypomnieć, że ojciec małego Lolka, posiadający wielkie nabożeństwo do MB Kalwaryjskiej, prowadził swego synka przed Jej oblicze i na Jej dróżki.

tym, którzy już od dawna są po ślubie kościelnym, by nieustannie wpatrywali się w ten jedyny, wzorowy związek.

ks. Proboszcz

Słyszałem, że w Kanadzie urzędnik przekazujący dowód osobisty wypowiada formułę: „Życzę, żeby Pan/i był prawym i rzetelnym obywatelem naszego państwa. W tym celu proszę, aby Pan/i posiadał żywą pamięć o domu, w którym się urodził, o szkole, w której się uczył, i kościele, gdzie się wychował”.

Z pewnością role te nie są tak sztucznie podzielone, gdyż tak dom, jak i szkoła i kościół i uczy, i wychowuje.

Słuchając nieraz pretensji rodziców wypowiedzianych pod adresem kościoła do Dyrekcji szkoły, a dotyczących zwłaszcza ocen z religii, dwóch katechizacji tygodniowo, a także obowiązku uczestnictwa w mszy św. niedzielnej, jak i w rekolekcjach wielkopostnych – myślę, jak bardzo nasi dorośli parafianie muszą wciąż pogłębiać swoją wiarę i swoje miejsce w Kościele.

Na spotkaniu z Dyrekcją szkół ustaliliśmy, że rekolekcje wielkopostne w 2007 roku będą ściśle powiązane z zajęciami wychowawczymi w szkole. To mają być dni głębszego spojrzenia dziecka i młodego człowieka w Jezusa, dobrego Nauczyciela. I na swoje obowiązki w domu, szkole i kościele. *ks. Proboszcz*